

33161-01-11

(חמאד (ת.ז. מס' 0

בעניין :
מר
משכם

עיי ביכ עוה"ד מואייד מיעארי ו/או ת. גיבארין
שמענס להמצאת כתבי בי-דין הינו
רח' אל-זהראאי 2, ת.ד. 1634, ירושלים
טל': 02-6262638, פקס': 02-6289109

התובע

- נגד -

1. מדינת ישראל
2. צבא ההגנה לישראל
3. שירות הביטחון הכללי - שב"כ
4. שירות בתי הסוהר

שניהם עיי פרקליטות מחוז ירושלים
רח' עוזי חסון 4, ירושלים

הנתבעים

מהות התביעה: נזיקית - נזקי גוף שלא לפי הפלת"ד.
סכום התביעה: להערכת בית המשפט.

כתב התביעה

1. התובע בתביעה דנן יהיה מיוצג על-ידי בי"כ לעיל מטעם המוקד להגנת הפרט מיסודה של די"ר לוטה זלצברגר, אשר כתובתם להמצאת כתבי בי-דין תהיה כנ"ל.
2. הטענות הנטענות בתביעה זו יהיו משלימות ו/או חלופיות ו/או מצטברות, הכל לפי הקשר הדברים והדבקים.

הצדדים:

3. התובע הינו יליד 30/3/90, תושב שכס (אזור עראק אלחאיה אלג'בל אשמאלי), רווק, ובמועדים הרלוונטיים לתביעה דנן הוא היה בן 19 שנים בלבד והיה סטודנט לכלכלה באוניברסיטת אל-נג'אח.
4. הנתבעת 1 (להלן הנתבעת), מדינת ישראל, הינה והייתה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו האחראית ו/או המפקחת ו/או בעלת השליטה ו/או המפעילה ו/או הממונה על פעולות כוחות הביטחון מטעמה.
5. כל טענה שתיוחס בכתב תביעה זה לאותם כוחות בטחון ו/או חיילים ו/או שוטרי מג"ב ו/או שוטרים בכחול ו/או אנשי שירות הביטחון הכללי ו/או אנשי ביטחון אחרים, בין היתר, הנתבעים 2-4 וכל אורגן הכפוף להם ו/או העובד ברשותם ו/או בחצריהם ו/או באחריותם ו/או בהנחייתם ו/או בפקוחם, ולרבות רופאים ו/או אנשי מקצוע אחרים, תראה כמיוחסת לנתבעת מכח תורת האורגניות ו/או האחריות השילוחית ו/או מכח יחסי עבודה ו/או מכח ההיתר שנתנו הנתבעים למעשיהם של אותם גורמים ו/או מכח אישורם למעשים אלה.

הקדמה כללית:

6. התביעה דנן מציגה תמונה קשה ביותר של התעללות בעצורים ושימוש באמצעי חקירה פסולים תוך הפעלת לחצים פיזיים ונפשיים על התובע!!! המקרה בתיק דנן הינו אחד המקרים הרבים שבהם עצורים ונחקרים פלסטינים נופלים קורבנות ליחסם הבלתי חוקי והבלתי אנושי של הנתבעים ואורגניהם, וזאת במטרה להוציא מפייהם "הודאה" בכוח!!
7. התנהגותם של הנתבעים ואורגניהם, כפי שתיחשף להלן, תואמת תורת התנהגות עוינת אשר מבוססת על הפעלת כוח פיזי בלתי חוקי על עצור ולאחר מכן הפעלת אמצעי חקירה פסולים המבוססים על שבירת רוחו של הכלוא באמצעות גרימת הלם, פחד וחרדה, תוך

ניתוקו מכל נקודת אחיזה בחייו הרגילים וחשיפתו לתנאים של חסך חריף בגירויים חושיים, בתנועה ובקשר אנושי. תוצאת השימוש בשיטות אלה היא גרימת רגרסיה נפשית והפיכת הכלוא לחומר ביד החוקר.

8. התנהגות הנתבעים שתואר בגוף התביעה מהווה, לכל הדעות, יחס אכזרי, בלתי אנושי ומשפיל המגיע עד כדי עינויים של ממש.

9. זאת ועוד, אמצעי החקירה שבוצעו ע"י הנתבעים הנם פסולים לא רק לפי הדין הבינלאומי ההומניטרי אלא גם לפי הדין הישראלי אשר יצק במשך השנים הלכה ברורה בדבר איסור שימוש באמצעי חקירה פסולים ועינויים. יפים לעניין זה דבריו של כבי' הש' ברק בבג"צ 5100/94 הוועד נגד עינויים בישראל ואח' נ' ממשלת ישראל ואח', פ"ד נג(4) 817, אשר קבע מהי חקירה סבירה, ובלשונו:

"חקירה סבירה היא חקירה ללא עינויים, ללא יחס אכזרי או בלתי אנושי כלפי הנחקר, וללא יחס משפיל כלפיו. חל איסור על שימוש באמצעים "ברוטאליים ובלתי אנושיים" במהלך החקירה... כבוד האדם הוא גם כבוד של האדם הנתון לחקירה... מסקנה זו עולה בקנה אחד עם המשפט הבינלאומי החסכמי – אשר ישראל צד לו – האוסר על שימוש בעינויים (torture) ב"יחס אכזרי ולא אנושי" (cruel, inhuman treatment) וב"יחס משפיל" (degrading treatment)... איסורים אלה הם "מוחלטים". אין להם "חריגים" ואין בהם איזונים. אכן אלימות כלפי גופו או נפשו של הנחקר אינה מהווה אמצעי סביר בחקירה... (שם, עמ' 836)

תולדות המקרה:

10. בסמוך לשעה 2:00 לאחר חצות, ביום 16/2/09, פרצו חיילים את דלת בית משפחת חמאד, תוך שימוש ברימוני הלם. הנ"ל ערכו חיפוש בבית, עצרו את התובע, אזקו את ידיו בחוזקה לאחור, כיסו את עיניו והוציאוהו מן הבית.

11. התובע הוכנס לרכב הצבאי בכוח כשגבו מוטל על הרצפה. תנוחה זו הסבה לתובע כאבים עזים בידי שנותרו אזוקות צאחורי גבו. התובע ביקש לשחרר את האיזוק החזק, ואולם תגובת מי מהחיילים הייתה להדק אותם עוד יותר!!!

12. זאת ועוד, תוך כדי הסעת התובע ברכב הוא הותקף ע"י החיילים שליוו אותו באותה נסיעה. בין היתר, החיילים דרכו עליו, הכו אותו ובעטו בו בכל חלקי גופו, דרכו עליו והכוהו בראשו בכת הרובה, והם אף קיללו אותו בקללות גסות המתייחסות לאמו ולאחותו, וצחקו ולעגו לו באופן מביש ומבזה.

13. התובע, שסבל מכאבים עזים ושהרגיש מושפל וחסר אונים, קרא להפסיק את ההתעללות בו ואולם אף אחד לא הקשיב לקולו והחיילים המשיכו בשלהם!!!

14. התנהגות זו, שנמשכה לכל אורך הנסיעה עד שהגיעו למחסום חווארה, מהווה התעללות חמורה בעצור חסר ישע הנתון למשמורת החיילים, והיא אסורה על פי כל דין.

15. כשהגיע התובע, בליווי החיילים, למחסום חווארה, הוא ביקש לגשת לשירותים ואולם הם סירבו ולא נתנו לו לעשות את צרכיו!

16. לאחר מכן הגיע רכב אחר מסוג האמר אשר לקח את התובע למחנה חווארה ושם הוכנס לבדיקת רופא. התובע התלונן בפני הרופא כי ידיו כואבות וביקש להסיר את האזיקונים מידי. הרופא, שראה את ידיו נפוחות, חתך את האזיקונים, צעק על החיילים וגער במיוחד באחד מהם. התובע הבין, כי הרופא מתעמת עם החיילים אך לא הבין את שנאמר בעברית. לשאלה יזומה שהפנה אליו הרופא, השיב התובע שהחיילים הכו אותו והוא הציג את סימני ההתעללות. הרופא תיעד את הפרטים והתובע חתם על המסמך.

17. לאחר מכן הועבר התובע אל מתקן החקירות בפתח תקווה, ושם החלה מסכת חדשה של התעללויות. התובע עבר חיפוש בעירוס, תוך ביזויו והשפלתו, ובסופו הוכנס לרופא אשר גם בפניו התלונן כי חיילים היכוהו.

18. מיד לאחר הבדיקה הוכנס התובע לחדר החקירות, ושם נפגש עם החוקר ג'ק אשר לא פירט בפניו מדוע הוא עצור ומה ההאשמות נגדו.

19. התובע נחקר פעמים רבות תוך שמופעלים כלפיו אמצעי לחץ שונים, בין היתר, כליאה בבידוד, מדובבים, פיתויים שונים בזמני משבר ... וכו', ולבסוף הוא נלקח לרשום הודעה אצל שוטר. הלה הודיע לתובע, כי יש לו זכות לפגוש עו"ד ובעקבות כך הודיע התובע שהוא לא ירשום הודעה לפני שיממש את זכותו ולהיוועץ עם עו"ד.

20. בעקבות כך, הזעיק השוטר את החוקר "ג'ק" אשר בתגובה העביר את התובע לבידוד בצינוק למשך 4 ימים אשר במהלכם הוכנס אליו מדובב כדי לשכנעו לרשום הודעה ללא שיוועץ עם עו"ד ואולם התובע עמד בסירובו.

21. ביום החמישי לבידוד בצינוק, הועלה התובע אל החוקר "ג'ק" שהחריף את מסכת הלחצים והדגיש באופן מאיים את מידת המסוכנות של התובע: כי אלמלא היה מסוכן, לא היה מתעקש על מפגש עם עו"ד!! הלחץ והאיומים הפחידו את התובע, שמיהר לתרץ את התעקשותו ברצונו למסור דרישת שלום למשפחתו. החוקר, בתגובה, סחט מהתובע הסכמה לרשום הודעה לאלתר תמורת 2 דקות שיחת טלפון עם המשפחה! הודעה זו נסחטה תוך הפרת זכותו של התובע למפגש עם עו"ד שנמסרה לו באופן רשמי, כדון. הענשתו על התעקשותו לממש זכות זו, תוך הפעלת איומים וניצול פחדיו ומצבו הנפשי, נעשתה בהפרת הדין.

22. בנוסף, וכעניין שבשגרה, ניהלו החוקרים את החקירה בצרחות, קללות ויריקות לעברו של התובע, והכל במהלך חקירות שנמשכו שעות ובהן הוא היה אזוק בידיו אל מעבר למשענת כסא החקירות המקובע אל הרצפה. מכלול אמצעי חקירה אלה נועדו לשם השפלתו וביזויו ואינם מותרים במסגרת חקירה הוגנת וסבירה. בכל אלה פגעו החוקרים, בידועין, בזכותו המוגנת של התובע לכבוד ולשלמות הגוף ולזכותו המוקנית שלא להיות נתון ליחס אכזרי בלתי אנושי ומשפיל גם במסגרת חקירת שב"כ.

23. מהאמור עולה, כי משטר החקירות שהופעל על התובע חורג מגדר חקירה סבירה בנסיבותיו של עצור זה, ועולה כדי התעללות ועינויים אסורים על-פי דין.

טיפול הרשויות בתלונת התובע:

24. ביום 25/5/09 פנה המוקד להגנת הפרט (להלן המוקד), בשמו של התובע, אל חטיבת תביעות במשרד הביטחון בהודעה על נזק, וזאת בהתאם לתקנות הנזיקין האזרחיים (אחריות המדינה) (הודעה בכתב על נזק) התשס"ג – 2003.

העתק ההודעה על נזק רצ"ב כנספח א'.

25. ביום 11/6/09 פנה המוקד בתלונה אל סגן דין שניידמן, קצין חקירות במצ"ח שומרון, ואל הממונה על המבתי"ן בפרקליטות המדינה הגב' רחל מטר.

העתק התלונות שלעיל רצ"ב כנספח ב'.

26. ביום 2/7/09 התקבל מחטיבת תביעות במשרד הביטחון אישור בדבר קבלת ההודעה שלעיל.

העתק האישור הנ"ל רצ"ב כנספח ג'.

27. ביום 9/7/09, פנה המוקד אל קצין החקירות במצ"ח שומרון ואל הממונה על המבתי"ן, והודיעם כי ביום 1/7/09 חוקרים ממצ"ח וממבתי"ן פנו אל התובע כדי לגבות את עדותו, ואולם הנ"ל בחר לחזור בו מהתלונה לאחר שחשש ופחד ל"הסתבך" עם השב"כ. המוקד הדגיש, כי חששו של התובע התעורר לאחר שעצורים אחרים בכלא הציעו לו לא להתעסק עם המדינה, ובמיוחד לא עם השב"כ, והוא ביקש להמשיך ולחקור את תלונותיו של התובע.

העתק הפנייה הנ"ל רצ"ב כנספח ד'.

28. ביום 14/7/09 פנה המוקד אל קצין החקירות במצ"ח שומרון בבקשה לקבלת עדכון, וביום 20/7/09 פנה המוקד אל קצין רפואה ראשי בבקשה לקבלת העתק תיקו הרפואי של התובע.

העתק הפניות הנ"ל רצ"ב כנספחים ה' ו- ו' בהתאמה.

29. ביום 27/7/09 הודיעו ממצ"ח כי תיקו של התובע נמצא בהליכי חקירה, וביום 28/7/09 הודיעו מהפרקליטות הצבאית לעניינים מבצעיים כי נפתח תיק מצ"ח בנוגע לתלונות התובע כלפי חיילי צה"ל, וכי עם קבלת ממצאי החקירה.

העתק התשובות שלעיל רצ"ב כנספחים ז' ו- ח'.

30. ביום 26/7/09, הודיע די"ר אלכס אדלר, קצין רפואה בשב"ס, כי יש לנמק את הבקשה בדבר קבלת העתק תיקו הרפואי של התובע.

העתק תשובת די"ר אדלר מיום 26/7 רצ"ב כנספח ט'

31. בהתאם לבקשת די"ר אדלר, הועברה אליו ביום 3/8/09 תשובה מנומקת ואולם אז, ביום 5/8/09, ביקש די"ר אדלר לדעת מדוע מבקשים את כל תיקו הרפואי של התובע!!! ביום 6/8/09 הבהיר המוקד כי זכותו של התובע לקבל את העתק תיקו הרפואי המלא קבוע בחוק, ולכן אין צורך במתן כל נימוק אחר.

**העתק פניית המוקד מיום 3/8 רצ"ב כנספח י',
העתק תשובת די"ר אדלר מיום 5/8/09 רצ"ב כנספח יא'
והעתק תשובת המוקד מיום 6/8/98 רצ"ב כנספח יב'.**

32. לאחר פניות המוקד שלעיל, ולאחר ששולמה אגרה מתאימה, אושר צילום תיקו הרפואי המלא של התובע, והתיק התקבל ביום 29/4/10.

העתק התיק הרפואי רצ"ב כנספח יג'.

33. חשוב להדגיש, כי על אף חלוף זמן רב מאז הגשת התלונות שלעיל, ולמרות פניות רבות לקבלת עדכונים, טרם הועברו תוצאות החקירה לידי התובע ו/או למי מטעמו. בשל כך, שומר התובע על זכותו להעלות טענות נוספות ו/או מצטברות ו/או חלופיות בעתיד, לאחר גילוי תיקי החקירה והחומר הרלוונטי לענייניו.

נטל הראיה:

34. התובע יקדים ויטען, כי לא הייתה לו ידיעה ו/או היכולת לדעת מה היו למעשה הנסיבות שגרמו למעשים ו/או המחדלים אשר הביאו לידי נזקיו, וכי נזקיו נגרמו ע"י דבר שלנתבעים ו/או מה מהם ו/או מי מטעמם הייתה שליטה מלאה עליו וכי הארוע מתיישב יותר עם המסקנה כי הנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי מטעמם לא נקטו זהירות סבירה מאשר עם המסקנה ההפוכה.

35. על כן, יטען התובע כי יש להטיל את נטל חובת הראיה ו/או נטל השכנוע על הנתבעים, שיצטרכו להוכיח ו/או להראות כי לא הייתה רשלנות שיחויבו עליה.

36. לחילופי חילופין יטען התובע, כי מאחר והתשתית העובדתית כולה ו/או רובה הנוגעת לעניין האירוע נשוא התביעה דן ו/או הנסיבות המדויקות שגרמו לפגיעת התובע נמצאת ו/או צריכה להימצא בשליטת ו/או בידעת ו/או בחזקת הנתבעים ו/או הבאים מטעמם, הישירה ו/או העקיפה, וטרם הועברו במלואם לתובע ו/או למי מטעמו, ומאחר וממצאי החקירה שבוצעו מטעם הנתבעת בעקבות האירוע שבנדון ובכללם ממצאי חקירת המבת"ן ו/או גורמים אחרים הפועלים מטעם הנתבעת מעולם לא בוצעו כראוי וכדין ו/או מעולם לא הושלמו דים ו/או בכל מקרה לא היה בהם כדי להבטיח את מיצוי הליכי החקירה עד תום לשם הבטחת העמדה לדין של כל הגורמים האחראים לעצם התרחשות האירוע לדין, ומאחר שבהתנהגות זו הגדילו הנתבעים, בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמם, את נזקי התובע, הרי שבשל האמור לעיל, יש לראות בנתבעים, בנסיבות המיוחדות של המקרה עסקינן, כמי שגרמו לתובע, בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמה, "נזק ראייתי" בכל הקשור להוכחת תביעתו של

תחל בהבאת ראיותיה תחילה ורק אחר כך התובע.

37. מאותה סיבה ממש, התובע שומר לעצמו הזכות להעלות טענות נוספות ו/או חלופיות ו/או מצטברות ו/או משלימות בעתיד, ככל שיגיעו לידיו פרטים ו/או עובדות ו/או מסמכים נוספים, בין היתר, ממצאי חקירת הנתבעת ו/או מסמכים אחרים.

הטיעון המשפטי:

38. התובע יטען כי מעשי ו/או מחדלי גורמי הנתבעת, כפי שתוארו לעיל, מגיעים לכדי "תקיפה" ו/או "התעללות" ו/או "עינויי" המנוגדים לדין ושמהווים עוולת רשלנות בפני עצמה.

39. בנוסף, התובע יטען כי הנתבעים התרשלו ורשלנותם התבטאה, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:

- א. חרגו מסמכותם ופעלו בניגוד לדין ולפקודות ו/או לצווים ו/או להנחיות.
- ב. התנהגו בחוסר זהירות ו/או בקלות דעת ו/או בזלזול ו/או באי אכפתיות כלפי שלמות גופו ובריאותו של התובע ו/או כלפי חירותו וכן בניגוד להתנהגות חיילים ו/או חוקרים ו/או אנשי רפואה סבירים ומיומנים בנסיבות דומות.
- ג. לא עשו כל שביכולתם לעשות בכדי למנוע את הפגיעה בתובע או להקטין אותה.
- ד. השתמשו לרעה בסמכותם בכך שנטלו את החוק לידיהם והפעילו כוח ואנומיה ווד

התובע כנדרש, וכי אי לכך ראוי להפוך את "סדר הבאת הראיות" בתיק, כך שהנתבעת תחל בהבאת ראיותיה תחילה ורק אחר כך התובע.

37. מאותה סיבה ממש, התובע שומר לעצמו הזכות להעלות טענות נוספות ו/או חלופיות ו/או מצטברות ו/או משלימות בעתיד, ככל שיגיעו לידי פרטים ו/או עובדות ו/או מסמכים נוספים, בין היתר, ממצאי חקירת הנתבעת ו/או מסמכים אחרים.

הטיעון המשפטי:

38. התובע יטען כי מעשי ו/או מחדלי גורמי הנתבעת, כפי שתוארו לעיל, מגיעים לכדי "תקיפה" ו/או "התעללות" ו/או "עינויי" המנוגדים לדין ושמהווים עוולת רשלנות בפני עצמה.

39. בנוסף, התובע יטען כי הנתבעים התרשלו ורשלנותם התבטאה, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:

- א. חרגו מסמכותם ופעלו בניגוד לדין ולפקודות ו/או לצווים ו/או להנחיות.
- ב. התנהגו בחוסר זהירות ו/או בקלות דעת ו/או בזלזול ו/או באי אכפתיות כלפי שלמות גופו ובריאותו של התובע ו/או כלפי חירותו וכן בניגוד להתנהגות חיילים ו/או חוקרים ו/או אנשי רפואה סבירים ומיומנים בנסיבות דומות.
- ג. לא עשו כל שביכולתם לעשות בכדי למנוע את הפגיעה בתובע או להקטין אותה.
- ד. השתמשו לרעה בסמכותם בכך שנטלו את החוק לידיהם והפעילו כוח ואיומים נגד התובע ללא כל הצדק שבדין ו/או ללא כל סיבה סבירה ו/או במידה מופרזת של כח.
- ה. הנתבעים ו/או מי מהם לא דיווחו לממונים על השימוש הלא סביר בכוח מצדם של חלק מהם.
- ו. הנתבעים ו/או מי מהם לא עשו מספיק ו/או לא עשו דבר ו/או לא התערבו למניעת ההתנכלות ו/או ההתעמרות ו/או ההטרדות ו/או ההתעללויות ו/או העינויים ו/או כל הפעולות הפסולות אותם ביצעו.
- ז. הנתבעים ומי מטעמם לא פעלו כפי שאורגן סביר היה פועל בנסיבות המקרה.
- ח. הנתבעים אפשרו את קיומן של התקיפות ו/או ההשפלות ו/או ההתעמרות ו/או ההתעללות ו/או העינויים.
- ט. הנתבעים ניצלו את תפקידם על מנת למלא אחרי מאווייהם בניגוד להוראות כל דין ו/או כל הוראות חוק.
- י. התובע לא נבדק ולא קיבל טיפול רפואי ראוי ומתאים בנסיבות העניין;

הפרת חובות חקוקות

- א. התובע יוסיף ויטען כי הנתבעים ו/או חיילים אחרים הפרו חובות חקוקות שבדין אשר נועדו לפי מובן הנכון להגן על סוג האנשים עימם נמנה התובע, וגרמו בכך לנזק לו טוען התובע.
- ב. במיוחד יטען התובע, כי הנתבעים הפרו את החובות החקוקות שבחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), בפקודת המשטרה (נוסח חדש) תשל"א - 1971 (להלן: "הפקודה"), בתקנות המשטרה (הגדרת עבירות על המשמעת) תשט"ו - 1955 (להלן: "התקנות") ובחוק יסוד כבוד האדם וחירותו (להלן: "חוק היסוד"), ובכל דין ו/או חוק ו/או הוראות ו/או הנחיות רלוונטיות אחרות.
- ג. ליתר פירוט ומבלי לפגוע בכלליות הנטען לעיל, יטען התובע כי הנתבעים הפרו את החובות שלהלן:

- א. סעיף 379 ו- 380 לחוק, האוסר על תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש;
- ב. סעיף 1280(1) לחוק, האוסר על עובד ציבור להשתמש לרעה בסמכותו כדי לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר.
- ג. סעיפים 378, 379, 380 ו- 382 לחוק בדבר תקיפה ותקיפה בנסיבות מחמירות.
- ד. סעיף 368 לחוק, בדבר חובת דיווח על מקרים של פגיעה בחסר ישע.
- ה. סעיף 243 לחוק האוסר מסירת ידיעות כוזבות.
- ו. סעיף 2 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, האוסר כל פגיעה בגופו או בכבודו של אדם באשר הוא אדם.

אחריות הנתבעת:

40. התובע יטען כי הנתבעים אחראים באחריות שילוחית בגין רשלנותם ו/או חוסר זהירותם ו/או פזיזותם ו/או קלות דעתם ו/או הפרת חובות חקוקות מצידם של החיילים ו/או חוקרי השב"כ, אשר ביצעו את המעשים ו/או המחדלים המתוארים לעיל, וזאת בהיותם שלוחיה ו/או פועלים מטעמה.

41. עוד יטען התובע כי הנתבעת אחראית באחריות ישירה לנזקים שנגרמו לתובע עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה חקוקה מצידם של שלוחי הנתבעים שלעיל, המתבטאים בין היתר במעשים ו/או במחדלים תבאים:

- א. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ו/או מחדליהם של שלוחיה הפועלים מטעמה, ו/או פעלה בחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה;
- ב. לא דאגה להדריך ו/או להגדיר לשלוחיה את דבר חובתם בשמירה על זכויות האוכלוסייה האזרחית בגדה, לרבות שמירה על חייהם, שלמות גופם ורכושם של הפלסטינים, ואיסור הפגיעה בזכויותיהם כאמור;
- ג. הפקידה ביצוע פעולותיה בידי אנשים לא מיומנים ו/או לא מתאימים לתפקיד;
- ד. לא הדריכה כיאות את שלוחיה בהגנה על זכויות אדם בסיסיות במהלך מילוי תפקידם ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ידעו או ישמרו עליהן;
- ה. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את הפגיעה הקשה בתובע כמתואר לעיל, ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה;
- ו. לא דאגה להבהיר ו/או להסביר ו/או להעביר לכוחות הביטחון הפועלים מטעמה, שלוחיה, את הוראות ו/או הנחיות ו/או נהלים בדבר ליווי עצורים, חקירתם ושמירה על גופם ונפשם.
- ז. לא פעלה כפי שרשות אחראית, זהירה ונבונה היתה פועלת בנסיבות העניין כדי למנוע את האירוע ונזקיו;
- ח. צפתה ו/או היתה צריכה לצפות, שמחדליה יביאו לנזקיהם של התובעים.
- ט. לא חקרה ו/או לא חקרה כראוי ו/או התרשלה בחקירת נסיבות המקרה דן, וגרמו עקב ובגין כך לאי העמדה לדין של המעורבים באירועים המתוארים לעיל.

אי ידיעת כל הפרטים:

42. תביעה זו הוגשה לבית המשפט הנכבד מבלי שהיה מונח בפני התובע מלוא חומר החקירה ו/או המסמכים הנוגעים לנושא התיק, ועל כן הוא שומר לעצמו הזכות לתקן את כתב תביעתו, בין היתר, ע"י הוספת עילות ו/או נתבעים ו/או עובדות.

נזקי התובע:

43. התנהלותם של הנתבעים ושל אורגניהם הייתה, בנסיבות העניין, בלתי אנושית ובלתי מוסרית, ובכל מקרה מנוגדת לדין השורר. הנתבעים פגעו, בין היתר, בכבודו של התובע, בגופו, בביטחונו האישי, בשלוות חייו, בבריאותו ובנפשו, והם התייחסו אליו כאל חפץ שאינו מבני אנוש, השפילו אותו, ניצלו אותו ואף יצרו איתו תלות אסורה שגרמה לו להישבר ולהגיע למצב של חוסר אונים מוחלט, וזת במלוא מובן המילה!!!!

44. התובע, לכל אורך מעצרו, הרגיש מאוייט, מבוהל וחוסר אונים עד אשר הרגיש כי זכויותיו כבן אדם הופקרו ונרמסו ברגל גסה.

45. עקב ובגין האמור לעיל נפגע התובע בגופו ובנפשו, והוא סבל מבעיות בריאותיות, כפי שתואר לעיל, וכן נפשות המתבטאות בדיכאון מתמשך, חרדה, פחד ובהלה, סיוטים בלילות, עצבנות יתר, מצב רוח ירוד ורגשי השפלה ונחיתות המלווים אותו עד עצם היום הזה.

46. בשל מצבו הכלכלי הקשה של התובע, הוא לא הספיק לערוך חוות דעת אשר תתאר את הנכויות והמוגבלויות שנגרמו לו עקב ובגין האירועים שלעיל, על כן הוא שומר על זכותו להגיש חוות דעת כאמור בעתיד הקרוב.

47. החמור מכל האמור לעיל, הינה הפגיעה החמורה בכבודו של התובע. הנ"ל חי במשך ימים ארוכים באווירה של השפלה, פחד, בהלה וחוסר אונים שאין הדעת יכולה לסבול!!

48. התובע "הופקר" בידיהם של חבורת "פורעי חוק" שניצלו את התובע מחד ואת סמכותם ואת מעמדם מאידך, כדי לפגוע בו על לא עוול בכפו וכדי להביאו ליתן "הודאה" בכל מחיר!!!

49. כמו כן, אמצעי החקירה הפיזיים והנפשיים שננקטו כלפי התובע ע"י צוות החקירה, כמתואר בהרחבה לעיל, הינם אכזריים ופסולים, ומתאימים יותר למשטרים אפלים. אמצעים אלה, שהופעלו במעשים ובמחדלים, הם אכזריים ומשפילים והם נועדו לשם התעללות בתובע במטרה להכאיב לו, להתישו ולשבור את רוחו. בכך פגעו החוקרים, והצוות הרפואי, בזכותו של התובע לכבוד ולשלמות הגוף ולזכותו המוחלטת שלא להיות נתון להתעללות ועינויים.

50. העובדה כי המדובר הוא במעשי אחראי כלפי חסרי ישע ו/או כלפי אנשים הניתנים למשמורתם ואחריותם, רק מגבירה את חומרת הזוועה וההשפלה שנאלץ התובע לחוות במשך תקופה ארוכה מאוד.

51. המעשים והמחדלים שתוארו לעיל הותירו את נפשו של התובע מצולקת, דבר הנלמד מעוגמת הנפש והסבל הנפשי הגדולים אשר פקדו את התובע במהלך המקרה ולאחריו. במעשיהם ו/או מחדליהם רמסו הנתבעים את כבודו של התובע, השפילו אותו ושברו את רוחו.

52. עוולה חוקתית: בית המשפט מתבקש לפסוק לתובע פיצוי בגין נזק כללי על הפגיעה החוקתית בגופו ובכבודו, ובגין עוגמת הנפש הרבה שנגרמה לו.

53. פיצויים עונשיים: כן מתבקש ביהמ"ש לפסוק לתובע פיצויים עונשיים, אשר יהא בהם ביטוי לסלידתה של החברה ושל בית המשפט הנכבד מתופעת התקיפה והביזה וממעשיהם החמורים של החיילים באירוע המתואר לעיל.

54. כמו כן, בית המשפט הנכבד מתבקש לפסוק לתובע פיצוי בגין ראשי הנזק המפורטים להלן:

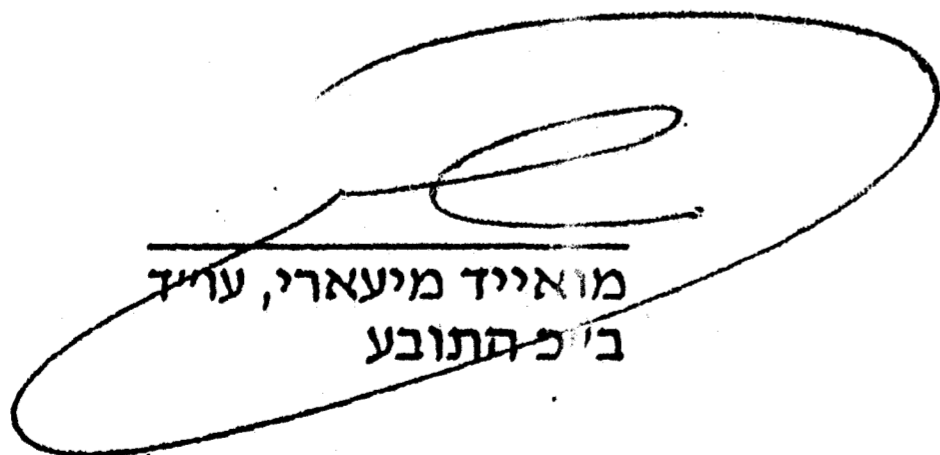
כאב וסבל
הפסדי הכנסה בעתיד
עזרת הזולת בעתיד
הוצאות רפואיות ונסיעות בעתיד

כללי

55. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה זו.

56. לאור האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם, ביחד ולחוד, לפצות את התובע בגין הנזקים שנגרמו לו, בתוספת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד, הכל בתוספת הפרשי ריבית והצמדה מיום הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל.

ירושלים היום __ לחודש דצמבר לשנת 2010.

מואייד מיעארי, עו"ד
ב"כ התובע